

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 42.961/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 27 april 2007 door de Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende het onderwijs XVII", heeft op 3 mei 2007 het volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling als volgt gemotiveerd:

"Omwille van het legaliteitsbeginsel kan een aantal noodzakelijke maatregelen niet genomen worden bij gebrek aan een rechtsgrond. Onderwijsdecreet XVII vormt de basis voor een aantal uitvoeringsbesluiten dat ook nog dient genomen te worden. Met het oog op een ordentelijk verloop van de start van een nieuw schooljaar is het absoluut noodzakelijk dat scholen tijdig de nodige voorbereidingen kunnen treffen binnen een rechtszeker kader. Gelet op de eigenheid van de besluitvormingsprocedure en de praktische voorbereidingen van het onderwijsveld op een nieuw schooljaar (o.a. communicatie naar ouders en leerlingen) dient nieuwe regelgeving dan ook zo snel mogelijk aan de onderwijsinstellingen te worden bekendgemaakt.

Daarom heeft het Vlaams Parlement in diverse resoluties gevraagd om ontwerpen van decreet in te dienen tegen 1 mei, wanneer ze in werking treden op 1 september of dat anders maatregelen maar pas kunnen ingaan vanaf het daarop volgende schooljaar.

Voor een aantal bepalingen is het echter onmogelijk om een latere ingangsdatum te voorzien dan 1 september 2007, omwille van de volgende redenen:

1. Ze geven uitvoering aan cao VIII: om de sociale vrede te kunnen waarborgen, is het van belang dat de Vlaamse Regering haar engagement nakomt om de afspraken van cao VIII die van start dienen te gaan op 1 september 2007, tijdig in regelgeving te vertalen. Als voorbeelden kunnen hiervoor aangehaald worden:

- Artikel 111.22 betreffende de vermindering van de onderwijsopdracht van directeurs secundair onderwijs die nog een lesopdracht hebben;
- Artikelen 111.24,1/ en 111.25,1/ betreffende de bijkomende ambten van ondersteunend personeel in het buitengewoon secundair onderwijs;
- Artikel 111.26 betreffende een puntenenveloppe voor taak- en functiedifferentiatie voor instellingen die behoren tot een scholengemeenschap;
- Afdeling I van Hoofdstuk IV betreffende de uitbreiding van de administratieve omkadering in het Deeltijds Kunstonderwijs;
- Artikel VI.4 betreffende de sociale anciënniteit van de voormalige MST-medewerkers;

.../...

- Artikelen VIII.6 en VIII.22 betreffende de opheffing van de bevordering tot de hogere salarisschaal 201 en 203 ingevolge de verhoging van een aantal lagere salarisschalen ;
- Artikelen IX.11 tot en met IX.16 i.v.m. het opleidingsfonds voor directeurs en i.v.m. de verhoging van de nascholingsbudgetten.

2. Ze geven uitvoering aan andere engagementen buiten cao of aan belangrijke beleidsopties waarvoor soms ook bijkomende omkadering is voorzien. Als voorbeelden kunnen hier aangehaald worden:

- Artikelen 11.2, 6/ en 7/ , 11.41 en 11.42 betreffende kleuterparticipatie ;
- Artikelen VIII.7, VIII.9,1/ en 2/, VIII.23,1/ en VIII.24, 1/ en 2/ betreffende de functies van algemeen directeur en coördinerend directeur;
- Afdeling II van Hoofdstuk IX betreffende de uitvoering van het spijbelbeleid.

3. Ze vermijden dat onderwijsinstellingen in moeilijkheden geraken of dat er leemten ontstaan tussen het tijdelijk project in het schooljaar 2006-2007 en het organiek maken in het schooljaar 2008-2009. Als voorbeelden kunnen hier aangehaald worden :

- Artikel IX.33 betreffende de verlenging van het project modulair beroepssecundair onderwijs;
- Artikel X.3 betreffende de verlenging van een aantal lopende tijdelijke projecten DKO.

4. Ze geven uitvoering aan vonnissen en arresten. Als voorbeelden kunnen hier aangehaald worden:

- Artikel VIII.2 en VIII.18 betreffende het uittreksel uit het strafregister;
- Artikelen VIII.13, VIII.14, VIII.25 en VIII.26 betreffende gevolgen van diverse vormen van dienstonderbreking.

5. Ze sluiten aan bij andere bepalingen die in werking treden op 1 september 2007.(...) Als voorbeeld kan aangehaald worden:

- Artikel V.18 betreffende het hoger beroepsonderwijs, dat het gevolg is van het decreet betreffende het volwassenenonderwijs.

Tot slot zou het niet uitvoeren van bepaalde maatregelen op 1 september 2007 omwille van de administratieve en budgettaire regelgeving bepaalde financiële middelen verloren gaan, wat wrevel bij de onderwijsactoren en de sociale partners zal veroorzaken.

Daarom is het van belang de door het Vlaams Parlement opgelegde timing te respecteren".

*

* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Binnen een zodanig korte termijn heeft de Raad van State zijn onderzoek noodzakelijkerwijze dienen te beperken, zelfs wat de drie punten betreft. De Raad van State, die nochtans al zijn middelen heeft aangewend, is aldus in de onmogelijkheid gesteld aan het ontwerp voldoende aandacht te besteden en kan dus geen werk leveren dat overeenstemt met de kwaliteitsvereisten die de Regering of het Parlement mogen verwachten van de afdeling wetgeving. Deze juridische bijdrage is nochtans een factor die de harmonieuze werking van de rechtsstaat bevordert.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerp heeft luidens de memorie van toelichting drie belangrijke operationele doelstellingen: uitvoering geven aan bepalingen die nodig zijn om het schooljaar 2007-2008 te starten, afspraken van recent gesloten cao's in regelgeving omzetten en een aantal wijzigingen doorvoeren om verdere vereenvoudigingen mogelijk te maken.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Legaliteitsbeginsel in onderwijszaken

Artikel 24, § 5, van de Grondwet bepaalt dat de inrichting ⁽¹⁾, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet. Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof ⁽²⁾ vereist artikel 24, § 5, van de Grondwet dat de door de decreetgever verleende opdrachten slechts op de tenuitvoerlegging van de door de decreetgever zelf vastgestelde beginselen betrekking hebben. Via die opdrachten kan een gemeenschapsregering of een andere overheid de onnauwkeurigheid van die beginselen niet opvangen of onvoldoende omstandige beleidskeuzes niet verfijnen.

Gelet op het legaliteitsbeginsel in onderwijszaken, stellen een aantal bepalingen van het ontwerp problemen. Bij wijze van voorbeeld worden hierna de belangrijkste bepalingen besproken.

Artikel II.3

Artikel II.3 van het ontwerp beoogt in artikel 25 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 een nieuwe paragraaf *1bis* in te voegen. Die bepaling machtigt de Vlaamse Regering onder meer om vast te stellen op welke wijze de tussenkomsten bedoeld in paragraaf 1, 1/ en 2/, van hetzelfde artikel worden berekend, dit zijn de tussenkomsten in het leerlingenvervoer indien de school van de vrije keuze zich niet binnen een straal van vier kilometer van het thuisadres van de leerling bevindt.

Op grond van artikel 24, § 5, van de Grondwet is de tussenkomst in het leerlingenvervoer een aspect van de financiering of subsidiëring van het onderwijs, en bijgevolg een zaak van de decreetgever.

⁽¹⁾ De inrichting van een bepaalde vorm van onderwijs sluit de financiering ervan in (*Parl. St.*, Senaat, B.Z. 1988, nr. 100-1/2/, 91).

⁽²⁾ Zie bijvoorbeeld Arbitragehof, nr. 17/2006, 1 februari 2006, B.5.2.

Artikel II.8

Artikel II.8 van het ontwerp beoogt artikel 86 van het decreet basisonderwijs te vervangen. In de nieuwe bepaling wordt onder meer gesteld dat het werkingsbudget van een school voor type 5 alleen volledig kan worden aangewend als een door de regering vastgelegd gemiddelde van onderwijsdagen per kind gedurende de telperiode wordt bereikt (zie ontworpen artikel 86, § 5, eerste lid).

Het vastleggen van dit gemiddelde raakt de financiering of subsidiëring en is bijgevolg op grond van artikel 24, § 5, van de Grondwet een zaak van de decreetgever.

Artikel II.12

Artikel II.12 van het ontwerp beoogt in het decreet basisonderwijs een nieuw artikel 105*bis* in te voegen dat betrekking heeft op het vastleggen van de programmatienormen.

Die bepaling verleent aan de regering delegatie om programmatienormen vast te leggen voor nieuwe scholen voor gewoon en buitengewoon basisonderwijs. Gelet op het gegeven dat programmatie-, rationalisatie- en behoudsnormen ⁽³⁾ essentiële bepalingen in verband met de inrichting of subsidiëring van het onderwijs vormen, kan het vastleggen ervan niet zonder meer aan de regering worden overgelaten ⁽⁴⁾.

Het nieuw in te voegen artikel 105*bis* beperkt evenwel de vrijheid van de Vlaamse Regering door principes voorop te stellen die in acht moeten worden genomen bij het bepalen van de normen. De in de ontworpen tekst opgenomen principes laten echter een te grote beleidsvrijheid om verenigbaar te zijn met artikel 24, § 5, van de Grondwet, vermits bijvoorbeeld voor scholen van het buitengewoon basisonderwijs de programmatienormen kunnen variëren tussen 5 en 180 leerlingen.

⁽³⁾ Zie, voor door de regering vast te leggen rationalisatienormen of behoudsnormen, de artikelen II.14, II.15, II.17, II.19 en II.25 van het ontwerp.

⁽⁴⁾ Zie reeds, in verband met artikel 102 van het decreet basisonderwijs, het advies 35.332/1 van 11 april 2003, *Parl. St.*, VI. Parl., 2002-2003, 1720/1, 133.

Artikel II.34

Artikel II.34 van het ontwerp strekt tot het invoegen van een artikel 125*duodecies*1 in het decreet basisonderwijs. Die bepaling machtigt de regering om een puntenenveloppe "zorg+" vast te leggen ter bevordering van de kleuterparticipatie.

In de ontworpen bepalingen worden regels vastgelegd voor het tellen van de leerlingen op basis waarvan de puntenenveloppe zal worden berekend. Het vastleggen van de puntenenveloppe zelf wordt evenwel aan de regering overgelaten. Gelet op het legaliteitsbeginsel in onderwijszaken, inzonderheid wat de financiering en subsidiëring van het onderwijs betreft, laat die regeling een te grote beleidsruimte aan de Vlaamse Regering.

Artikel II.42

Het met artikel II.42 van het ontwerp in het decreet basisonderwijs in te voegen artikel 139*novies*, § 4, van het decreet basisonderwijs machtigt de regering om binnen de beschikbare begrotingskredieten het aantal "GOK+lestijden" alsook de wijze van berekening te bepalen. Een dergelijke te ruime bevoegdheidsdelegatie ⁽⁵⁾ is niet te verzoenen met het legaliteitsbeginsel in onderwijsaangelegenheden.

Artikel III.26

Artikel III.26 van het ontwerp beoogt in het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, een hoofdstuk (lees: titel) XI*bis* in te voegen, dat betrekking heeft op de taak- en functiedifferentiatie. Het nieuwe artikel 99*quater*, § 2, derde lid, en § 3, derde lid, stelt dat de Vlaamse Regering de coëfficiënten voor de vaststelling van de puntenenveloppe voor taak- en functiedifferentiatie ten behoeve van de scholengemeenschap bepaalt.

⁽⁵⁾ De toevoeging "binnen de beschikbare begrotingskredieten" begrenst de bevoegdheid van de regering niet wezenlijk vermits zij zich in principe steeds aan de budgettaire grenzen dient te houden.

Ook bij deze bepalingen dient een voorbehoud te worden gemaakt in het licht van artikel 24, § 5, van de Grondwet.

Artikel IX.8

Artikel IX.8 van het ontwerp beoogt onder meer een paragraaf 2bis in te voegen in artikel 1 van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht. Daarin wordt de regering gemachtigd om de vormen van werkplekklaren te bepalen die, in combinatie met onderwijs met beperkt leerplan of een voor de vervulling van de leerplicht erkende vorming, kunnen worden gevolgd om te voldoen aan de leerplicht.

Gelet op de verplichting die de ontworpen bepaling oplegt om dit werkplekklaren te volgen in combinatie met deeltijds onderwijs of een bepaalde vorming, moet de decreetgever minstens zelf aangeven wat dit werkplekklaren inhoudt.

2. Retroactiviteit

Heel wat bepalingen uit het ontwerp hebben terugwerkende kracht. Er kan, onder meer, worden verwezen naar de artikelen II.52, III.33 en VIII.31 van het ontwerp die de inwerkingtreding regelen van de hoofdstukken II, III en VIII.

Zoals het Arbitragehof er reeds meermaals heeft op gewezen, is de niet-retroactiviteit van wetten of decreten een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid en vereist die waarborg dat het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat eenieder in redelijke mate de gevolgen van een welbepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht ⁽⁶⁾. Nog volgens het Arbitragehof kan de terugwerkende kracht van wetten of decreten enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang; indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot gevolg heeft dat de afloop van gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges worden verhinderd zich uit te spreken over een bepaalde rechtsvraag, vergt de aard van

⁽⁶⁾ Zie o.m.: Arbitragehof, nr. 49/98, 20 mei 1998, B.4; Arbitragehof, nr. 17/2000, 9 februari 2000, B.4; Arbitragehof, nr. 36/2000, 29 maart 2000, B.5.

het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden een verantwoording bieden voor het optreden van de wet- of decreetgever dat ten nadele van een categorie burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden ⁽⁷⁾.

De gemachtigde van de Vlaamse Regering heeft, op vraag van het bevoegde lid van het auditoraat, toelichting verstrekt bij de terugwerkende kracht.

Gelet op de spoedeisendheid van de adviesaanvraag is het de Raad van State, afdeling wetgeving, niet mogelijk om een duidelijk inzicht te krijgen in, en zich een gefundeerd oordeel te vormen omtrent de juridische en feitelijke gegevens die zouden kunnen worden ingeroepen om te besluiten dat in de betrokken artikelen van het ontwerp, een afwijking van het beginsel van de niet-retroactiviteit van het decreet toelaatbaar is.

In ieder geval verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting op een concrete en omstandige wijze uiteen te zetten waarom, naar het oordeel van de Vlaamse Regering, een afwijking van de niet-retroactiviteit van het decreet voor elk van de (groepen van) bepalingen die terugwerken verantwoord is. Die verantwoording zal naderhand door het Arbitragehof op haar deugdelijkheid getoetst kunnen worden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel V.16

In het ontworpen artikel 232*bis* van decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt bepaald dat de Vlaamse Regering een "gemotiveerde" beslissing moet nemen.

⁽⁷⁾ Zie, naast de in de vorige voetnoot geciteerde arresten : Arbitragehof, nr. 64/97, 6 november 1997, B.5; Arbitragehof, nr. 3/98, 14 januari 1998, B.7; Arbitragehof, nr. 97/99, 15 september 1999, B.2.3; Arbitragehof, nr. 89/2000, 13 juli 2000, B.15; Arbitragehof, nr. 38/2001, 13 maart 2001, B.14.1; Arbitragehof, nr. 98/2001, 13 juli 2001, B.8.1; Arbitragehof, nr. 159/2001, 19 december 2001, B.13.1; Arbitragehof, nr. 6/2003, 22 januari 2003, B.8; Arbitragehof, nr. 40/2003, 9 april 2003, B.7.1.

In zoverre hiermee wordt bedoeld op de verplichting tot formele motivering van de betrokken beslissing, is dergelijke bepaling tegelijk overbodig en misleidend. Zij is overbodig omdat dergelijke beslissingen onder de toepassing vallen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de verplichting tot formele motivering van de beslissingen tot het opleggen van een sanctie reeds uit die wet voortvloeit. Zij is misleidend omdat dergelijke bepaling de indruk wekt dat de formele motiveringsverplichting niet bestaat zonder dat zulks uitdrukkelijk wordt voorgeschreven in de ontworpen wettekst.

Artikel V.24

Artikel V.24 van het ontwerp beoogt artikel 36 van het bijzonder decreet van 26 juni 1991 betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen te wijzigen. Dat decreet is aangenomen op grond van artikel 24, § 2, van de Grondwet, dat luidt:

"Zo een gemeenschap als inrichtende macht bevoegdheden wil opdragen aan een of meer autonome organen, kan dit slechts bij decreet, aangenomen met een meerderheid van twee derden van de uitgebrachte stemmen" ⁽⁸⁾.

Een wijziging van een bijzonder decreet dient bijgevolg te gebeuren met een bijzonder decreet. In eenzelfde ontwerp kunnen daarenboven geen bepalingen worden opgenomen die met verschillende door de Grondwet voorgeschreven meerderheden moeten worden aangenomen ⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Zie over deze bepaling: J. VELAERS, *De Grondwet en de Raad van State, afdeling wetgeving*, Antwerpen, Maklu, 1999, 180-182; E. CLYBOUW, "Een evaluatie van artikel 24, § 2 G.W. en de bijzondere onderwijsdecreten ter uitvoering ervan", *T.B.P.*, 2005, 639-655; J. DE GROOF, "Hoe bijzonder is het bijzonder decreet in uitvoering van artikel 24, § 2 G.W. ?", *T.O.R.B.*, 1995-1996, 1-11.

⁽⁹⁾ Zie reeds R.v.St., afdeling wetgeving, advies 26.476/1 van 30 mei 1997, *Parl. St.*, Vl. Parl., 1996-1997, 697/1, 85.

Artikel VII.16

Artikel VII.16 van het ontwerp beoogt bepaalde ambten bij de inspectie levensbeschouwelijke vakken open te stellen voor personeelsleden die onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Vrijhandelsassociatie. Daartoe wordt de voorwaarde "de burgerlijke en politieke rechten genieten" eveneens versoepeld, aangezien de Vlaamse Regering ook van die laatste voorwaarde vrijstelling kan verlenen indien tegelijk vrijstelling wordt gegeven van de voorwaarde "onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Vrijhandelsassociatie".

Vraag is of de delegatie die aan de Vlaamse Regering wordt verleend om vrij te stellen van de voorwaarde de burgerlijke en politieke rechten te genieten, nodig is, gelet op de in gelijkaardige regelingen opgenomen bepalingen ⁽¹⁰⁾.

Indien de ontworpen regeling zonder meer zou worden gehandhaafd, rijst de vraag of zij niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel is (artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doch ook artikel 24, § 4). In dat geval kan de regering immers, zonder aan enig relevant criterium te zijn gebonden, afwijken van de voorwaarde van het genot van de burgerlijke en politieke rechten, maar dan slechts voor de burgers van niet-EU- of EVA-lidstaten, terwijl voor de burgers van EU- en EVA-lidstaten die voorwaarde zonder mogelijkheid van afwijking gehandhaafd wordt.

⁽¹⁰⁾ Vergelijk met volgende regelingen, waarin de woorden "de burgerlijke en politieke rechten genieten" zijn behouden ondanks het gegeven dat ook niet-Belgen in sommige gevallen toegang tot de betrokken openbare ambten kunnen krijgen :

- art. 16, eerste lid, 3/, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel;
- art. 1, § 3, 2/, van het koninklijk besluit van 22 december 2000 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen;
- art. III.1, § 1, 2/, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid.

Artikel X.3

Artikel X.3 van het ontwerp beoogt met ingang van 1 juli 2007 een reeks “projecten deeltijds kunstonderwijs” te verlengen tot 31 augustus 2008. De bedoelde projecten worden in de ontworpen bepaling kort omschreven (bijvoorbeeld artikel X.3, f): “aanhechting studierichting beeldende kunst in Stedelijke Academie voor Artistieke vorming van Ronse”).

Vermits in de regelgeving geen spoor van deze projecten kon worden gevonden, is aan de gemachtigde van de regering gevraagd hoe die projecten geregeld zijn en op basis van welke rechtsgrond dat is gebeurd. Uit de door de gemachtigde verstrekte uitleg blijkt dat die projecten door de toenmalige Vlaamse minister van Onderwijs bij brief zijn toegestaan. Eén van die brieven, gedateerd 17 juli 2001, is aan de Raad van State voorgelegd en heeft betrekking op een “pilotproject intergemeentelijke werking met de academie Muziek en woord en de academie Beeldende Kunst van Sint-Truiden”. Uit het voorgelegd stuk blijkt dat het project is gestart op 1 september 2001 voor een duur van maximum twee jaar. Wat er na afloop ervan mee is gebeurd, is onduidelijk.

Afgezien van de vraag welke de rechtsgrond voor het ministerieel optreden was en van de vaststelling dat de rechtsgeldigheid van de verlenging ook afhankelijk is van de rechtsgeldigheid van de projecten, dient te worden opgemerkt dat de verlenging bij decreet tal van problemen stelt.

Het is bijvoorbeeld onduidelijk wat in de ontworpen bepaling wordt bedoeld met de woorden “ongewijzigde voorwaarden”, vermits die niet in enig bekendgemaakt stuk zijn opgenomen. Dat is niet alleen een probleem op het vlak van de rechtszekerheid en de kenbaarheid van de normen, maar leidt er ook toe dat het Vlaams Parlement gevraagd wordt in te stemmen met regels waarvan de draagwijdte niet duidelijk is.

De regeling voor de bedoelde projecten zou in de regelgeving moeten worden opgenomen, hetzij door gebruik te maken van het kader voor proefprojecten dat wordt geboden door het decreet van 9 december 2005 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs, hetzij door de regeling ervan direct bij decreet vast te stellen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT, M. TISON,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. AERTGEERTS, eerste
auditeur-afdelingshoofd en de H. W. PAS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME